

Oponentský posudek na rigorózní práci Mgr. Natálie Kempa Filipcové „Domácí násilí v České republice a v Polsku – komparativní studie“

V předkládané rigorózní práci o rozsahu 126 stran (více než 160 normostran) si autorka zvolila téma domácího násilí se zaměřením na srovnání české a polské právní úpravy. Volbu tématu lze hodnotit bezesporu kladně, neboť domácí násilí je závažným společenským fenoménem s mnoha trestněprávními aspekty a s přesahem do mnoha oborů s trestním právem souvisejících, zejména do občanského práva procesního, kriminologie, viktimologie, sociologie ad.

Práce je rozdělena do úvodu a 5 kapitol, mimo závěru jsou kapitoly členěny na řadu podkapitol. V kapitole první autorka rozebírá základní znaky domácího násilí a přístup k němu v České republice a v Polsku, a to nejen z hlediska zákonných znaků, ale taktéž z hlediska forem domácího násilí a jeho vnímání ve společnosti, což je velmi důležité pro pochopení fenoménu domácího násilí v celém kontextu. V navazující kapitole druhé se autorka věnuje pachatelům a obětem domácího násilí. V nejrozsáhlejší kapitole třetí je dán prostor jednotlivým skutkovým podstatám trestných činů a přestupků, které s domácím násilím a jeho konkrétními projevy souvisí. Kapitola čtvrtá je věnována vybraným procesním aspektům, a to nejen těm trestněprávním, ale též občanskoprávním. Práci uzavírá závěr, v němž autorka shrnuje nejvýznamnější poznatky a možné návrhy změn právní úpravy z provedené komparace.

Ačkoli zpracování komparativní studie české a zahraniční právní úpravy není nikdy jednoduché, předkládaná rigorózní práce podle mého názoru zcela naplnila předpokládané cíle. Autorka vyčerpávajícím způsobem podala komplexní přehled právní úpravy České republiky a Polské republiky k danému tématu, a to nejen z hlediska trestněprávního, ale též z hledisek kriminologických a viktimologických.

Polská odborná literatura a judikatura není v českém prostředí příliš rozšířená, v tomto směru je tedy práce velice obohacující, když přináší mnoho pozoruhodných a praktických poznatků polské doktríny, podaných nadto zajímavou a přístupnou formou. Je naprosto na místě vyzdvihnout nadstandardní počet zahraničních a českých pramenů a ocenit autorčinu znalost zahraniční právní úpravy a relevantní literatury a judikatury, a také její důkladnou práci s množstvím cizojazyčných pramenů.

Za hodné odborné debaty a zvážení považuji taktéž návrhy a úvahy autorky *de lege ferenda*, čerpající z polské právní úpravy, a to zejména stran znaku „společného obydlí“, který v polské právní úpravě není pro naplnění definice trestného činu týrání závislé osoby vyžadován, na rozdíl od požadavku českého zákonodárce v § 199 českého trestního zákoníku upravujícího

trestný čin týrání osoby ve společném obydlí. Inspirativní je v tomto směru též polský institut modré karty sloužící pro sjednocení postupu různých institucí jako individuální plán pro oběť domácího násilí.

Velmi dobře lze hodnotit taktéž stylistickou a jazykovou úroveň předkládané práce. Drobným nedostatkem je časté chybné používání spojky „kdy“ (nikoli ve významu časovém), jinak autorčin styl osobitý styl psaní hodnotím pozitivně. Rigorozantka po mém soudu velmi dobře využila potenciál, který taková komparativní studie nabízela, a českému čtenáři přehledně a poutavě přiblížila aspekty tématu domácího násilí bez významnějších překlepů či gramatických chyb. Obsahová kvalita práce odpovídá v jejím názvu použitému spojení „komparativní studie“.

Předkládanou rigorózní práci považuji za příklad velmi kvalitní kvalifikační práce zcela odpovídající nárokům na práci rigorózní, a proto ji jednoznačně **doporučuji k obhajobě**.

V Praze dne 10. prosince 2019

JUDr. Vladimír Pelc, Ph.D.